มาตรา ๗ บุคคลภายนอกซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเรือนจำเพื่อกิจธุระก็ดี เยี่ยมผู้ต้องขังก็ดีเพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ดีจักต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ซึ่งอธิบดีได้ตั้งและประกาศไว้โดยเปิดเผย

ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์
ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขัง
และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ.๒๕๔๗ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการเยี่ยมการติดต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและเพื่อให้การดำเนินภารกิจของกรมราชทัณฑ์เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดอันเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗/๑ และมาตรา ๘ อันเป็นบทกฎหมายที่มีบทบัญญัติสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อธิบดีกรมราชทัณฑ์ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเยี่ยมติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ.๒๕๕๕

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ.๒๕๔๗

(๒) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๗

(๓) ข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๓

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“เรือนจำ” หมายความรวมถึงทัณฑสถาน

“ผู้บัญชาการเรือนจำ” หมายความรวมถึง ผู้อำนวยการทัณฑสถาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ข้าราชการ พนักงานราชการและลูกจ้างสังกัดกรมราชทัณฑ์ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการเยี่ยมการติดต่อผู้ต้องขังหรือการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ

“เจ้าหน้าที่พยาบาล” หมายถึง พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค เจ้าหน้าที่พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พยาบาลประจำสถานพยาบาล

ข้อ ๖ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์รักษาการณ์และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
บุคคลภายนอกเข้าเยี่ยมหรือติดต่อผู้ต้องขัง

ข้อ ๗ บุคคลภายนอกจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้ดังนี้

(๑) เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังต้องนำบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ออกโดยทางราชการที่ปรากฏภาพถ่ายไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดบันทึกข้อมูลบุคคลภายนอกผู้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อไว้เป็นหลักฐาน โดยเฉพาะความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง กิจธุระหรือประโยชน์ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังนั้น

(๒) เฉพาะผู้ต้องขังที่ได้รับโอกาสให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อจากบุคคลภายนอก

(๓) ต้องเข้าเยี่ยมหรือติดต่อในวันและเวลาที่ทางเรือนจำกำหนดไว้

หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ต้องขังนอกวันและเวลาที่กำหนด ให้ขออนุญาตต่อผู้บัญชาการเรือนจำ แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่เรือนจำได้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังแล้ว และยังมิได้นำออกจากห้องขัง เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำจะเห็นความจำเป็นที่สมควรอนุญาต

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ด้านการควบคุมหรือความมั่นคงของเรือนจำ ผู้บัญชาการเรือนจำจะกำหนดให้ผู้ต้องขังแจ้งรายชื่อบุคคลภายนอกที่จะให้เข้ามาพบหรือติดต่อกับตนภายในเรือนจำไว้ล่วงหน้าก็ได้ รายชื่อบุคคลภายนอกนั้นให้มีจำนวนไม่เกิน ๑๐ คนและหากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็ให้สามารถดำเนินการได้โดยต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษผู้บัญชาการเรือนจำอาจพิจารณาอนุญาตให้บุคคลภายนอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคก่อน เข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังก็ได้

ข้อ ๙ บุคคลภายนอกที่มาขอเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง หากมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อผู้ต้องขัง

(๑) มีอาการมึนเมาหรือเมาสุรา น่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญหรือความไม่เรียบร้อย

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้าอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้ จะก่อการร้ายหรือกระทำผิดกฎหมายขึ้น

(๓) แต่งกายผิดปกตินิยมในท้องถิ่น หรือไม่สุภาพ หรือสกปรกอย่างร้ายแรง

(๔) ไม่มีกิจเกี่ยวข้อง หรือรู้จักเป็นญาติมิตรกับผู้ต้องขัง

(๕) มีกิริยาวาจาไม่สุภาพ

(๖) เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

ข้อ ๑๐ บุคคลภายนอกที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังจะต้องปฏิบัติตนดังนี้

(๑) อยู่ในเขตที่ทางการเรือนจำกำหนดให้เป็นที่เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขัง

(๒) ไม่นำสิ่งของใดๆ เข้ามาหรือนำออกจากเรือนจำ ส่งมอบให้หรือรับจากผู้ต้องขังโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีที่ประสงค์จะมอบเงินให้กับผู้ต้องขัง ให้นำฝากไว้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทางเรือนจำจัดไว้ให้เพื่อการนั้น

(๓) ไม่แนะนำ ชักชวน แสดงกิริยาหรือให้อาณัติสัญญาณอย่างใดๆ แก่ผู้ต้องขัง เพื่อกระทำผิดกฎหมายหรือวินัยผู้ต้องขัง

(๔) พูดภาษาไทย และออกเสียงให้ดังพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ ณ ที่นั้นได้ยิน จะพูดภาษาอื่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟังการสนทนา บันทึกเสียง และตัดการสื่อสารหากเห็นว่าข้อความที่สนทนาเป็นไปโดยไม่เหมาะสม ในกรณีที่เรือนจำจัดให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังโดยการพูดคุยผ่านเครื่องมือสื่อสาร

(๖) ไม่ถ่ายภาพ หรือเขียนภาพ เกี่ยวกับผู้ต้องขังหรือเรือนจำ หรือเขียนแบบแปลน หรือแผนที่เรือนจำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์ และแจ้งให้ผู้บัญชาการเรือนจำทราบก่อนแล้ว

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่าบุคคลภายนอกที่มาขออนุญาต หรือได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อแล้ว มีสิ่งของที่ยังไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑๐(๒) หรือเงินหรือสิ่งของต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจขอดูหรือขอตรวจค้นได้ หากบุคคลภายนอกนั้นเป็นชายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ทำการตรวจค้นหากเป็นหญิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ทำการตรวจค้นหรือให้ผู้นั้นแสดงเอง หรือจัดให้ชายหรือหญิงอื่นที่ควรเชื่อถือทำการตรวจค้นแทนก็ได้

ข้อ ๑๒ บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้กระทำผิดข้อบังคับนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการให้ออกไปจากบริเวณเรือนจำ ทั้งนี้หากมีการขัดขืนพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้กำลังพอสมควรที่จะให้ออกไปพ้นจากเรือนจำได้

หมวดที่ ๒
ทนายความเข้าพบผู้ต้องขังเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๑๓ ทนายความที่จะขอพบผู้ต้องขังจะต้องเป็นทนายความที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความและจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้เฉพาะทนายความที่ผู้ต้องขังต้องการพบเท่านั้น

ข้อ ๑๔ ทนายความจะต้องยื่นคำร้องขอพบผู้ต้องขังตามแบบคำร้องที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

เรือนจำที่ได้รับคำร้องให้แจ้งผู้ต้องขังได้ทราบข้อความตามคำร้อง เพื่อแจ้งความประสงค์และเหตุผลว่าจะพบทนายความนั้นหรือไม่

เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ มีความเห็นในคำร้องเป็นประการใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความเห็นหรือคำสั่งนั้น ให้ทนายความลงลายมือชื่อรับทราบด้วย

ข้อ ๑๕ ทนายความรายใดที่จะขอเข้าพบผู้ต้องขังที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือไต่สวนมูลฟ้อง ให้ทนายความรายนั้นยื่นสำเนาใบอนุญาตให้เป็นทนายความตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบคำร้องขอพบผู้ต้องขังภายในเรือนจำด้วย

สำหรับทนายความรายใดที่ผู้ต้องขังได้แต่งตั้งและคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลแล้ว ทนายความรายนั้น ต้องยื่นสำเนาใบแต่งทนายความที่ศาลประทับรับไว้ในสำนวนคดีให้เป็นทนายความของผู้ต้องขัง ประกอบคำร้องขอพบผู้ต้องขังภายในเรือนจำด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ต้องขังยังไม่แต่งตั้งทนายความ

ในกรณีมีเหตุพิเศษอันเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งทนายความ การถอนตัวของทนายความ การเสียชีวิตของทนายความ หรือการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นใหม่ ผู้บัญชาการเรือนจำอาจพิจารณาอนุญาตให้ทนายความเข้าพบผู้ต้องขังโดยไม่ต้องมีใบแต่งทนายความหรือใบแต่งทนายความที่ศาลประทับรับไว้ในสำนวนคดีให้เป็นทนายความของผู้ต้องขังนั้นมาแสดงก็ได้

ข้อ ๑๖ ทนายความที่ได้รับอนุญาตให้เข้าพบผู้ต้องขัง ต้องพบหรือติดต่อกับผู้ต้องขังคราวละหนึ่งคน เว้นแต่การพบผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้ต้องหาร่วมหรือจำเลยร่วมในคดีเดียวกัน และการพบนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ในกระบวนการพิจารณาคดี จะให้พบผู้ต้องขังมากกว่าหนึ่งคนก็ได้

ข้อ ๑๗ ทนายความที่ประสงค์จะขอเข้าพบผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง ให้ทนายความผู้นั้นดำเนินการตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ทนายความสามารถเข้าพบผู้ต้องขังได้ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา ของวันราชการ

หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ต้องขังนอกวันเวลาในวรรคก่อน ให้ขออนุญาตต่อผู้บัญชาการเรือนจำ แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่เรือนจำได้นำผู้ต้องขังเข้าห้องขังแล้วและยังมิได้นำออกจากห้องขัง เว้นแต่ผู้บัญชาการเรือนจำจะเห็นความจำเป็นที่สมควรอนุญาต

ข้อ ๑๙ ทนายความที่ได้รับอนุญาตให้พบผู้ต้องขัง หากต้องการจะสงวนข้อความที่พูดกับผู้ต้องขังเป็นความลับให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ในระยะที่ไม่สามารถได้ยินข้อความการสนทนา

ข้อ ๒๐ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีทนายความที่เข้าพบผู้ต้องขังเท่าที่จะพอบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๓
บุคคลภายนอกเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ

ข้อ ๒๑ บุคคลภายนอกจะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๒๒ บุคคลภายนอกที่จะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำจะต้องปฏิบัติตนดังนี้

(๑) แต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ

(๒) ไม่พูดจากับผู้ต้องขัง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) ต้องเข้าไปดูแต่ภายในอาณาเขตและกำหนดเวลาที่ทางการเรือนจำกำหนดให้ไว้

ข้อ ๒๓ บุคคลภายนอกที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำในคราวหนึ่ง จะมีจำนวนเท่าใด ให้ผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาพการณ์ของเรือนจำ

ข้อ ๒๔ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีบุคคลภายนอกเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๔
เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกลสุลเข้าเยี่ยมผู้ต้องขัง

ข้อ ๒๕ เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลจะเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังในสังกัดได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๒๖ เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลผู้ได้รับอนุญาต จะต้องแต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ ทั้งไม่ออกไปนอกเขตที่ทางการเรือนจำกำหนดให้

ข้อ ๒๗ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีเจ้าหน้าที่สถานทูตหรือพนักงานกงสุลเข้าเยี่ยมผู้ต้องขังเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๕
การเยี่ยมผู้ต้องขังป่วย

ข้อ ๒๘ ผู้ต้องขังคนใดที่เจ็บป่วยอาการหนักและได้รับการรักษาตัวอยู่ในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำ หากผู้อำนวยการทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือผู้บัญชาการเรือนจำจะอนุญาตให้ผู้ต้องขังนั้นได้รับการเยี่ยมจากญาติภายในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำก็ได้แล้วแต่กรณี โดยพิจารณาจากรายงานของแพทย์หรือเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๒๙ ให้มีการเยี่ยมผู้ต้องขังป่วยในระหว่างวันและเวลาราชการตามปกติ โดยให้จัดเยี่ยมในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำหรือสถานที่อื่นใดอันสมควร แต่ต้องเป็นสถานที่ที่ญาติและผู้ต้องขังได้สนทนากันอย่างใกล้ชิด และเยี่ยมได้ครั้งละไม่เกิน ๓๐ นาที

ข้อ ๓๐ ญาติต่อไปนี้เท่านั้นที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมผู้ต้องขังป่วย

(๑) บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย

(๒) สามี หรือภรรยา

(๓) บุตร ธิดา หรือหลาน

(๔) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน

(๕) ลุง ป้า น้า อา

(๖) บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดหรือผู้ที่ผู้ต้องขังป่วยร้องขอ

ข้อ ๓๑ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีการเยี่ยมผู้ต้องขังป่วยเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๖
การติดต่อทางโทรศัพท์

ข้อ ๓๒ ผู้ต้องขังที่จะติดต่อกับญาติทางโทรศัพท์จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ

ข้อ ๓๓ ผู้ต้องขังที่จะได้รับอนุญาตให้ติดต่อหรือได้รับการติดต่อกับญาติทางโทรศัพท์ได้แก่

(๑) ผู้ต้องขังป่วยและได้รับการรักษาตัวอยู่ในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลของเรือนจำ หรือสถานที่ควบคุมอื่นใดในสังกัดของกรมราชทัณฑ์

(๒) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี

(๓) ผู้ต้องขังที่ไม่อยู่ระหว่างถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกลงโทษทางวินัยในรอบปีนั้น

(๔) นักโทษเด็ดขาดตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไป และมิใช่เป็นนักโทษเด็ดขาดกำหนดโทษประหารชีวิต

เงื่อนไขและหลักเกณฑ์การติดต่อทางโทรศัพท์ให้เป็นไปตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๓๔ ญาติที่ผู้ต้องขังจะติดต่อหรือได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์จะต้องเป็นญาติที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓๐ เท่านั้น

ข้อ ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟังและบันทึกเสียงการติดต่อทางโทรศัพท์ระหว่างผู้ต้องขังกับญาติ หากเห็นว่าข้อความที่สนทนากันนั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีหรือความปลอดภัยในการควบคุมให้ระงับการติดต่อทันที และห้ามผู้ต้องขังรายนั้นได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์กับญาติอีกต่อไป

ข้อ ๓๖ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีการติดต่อทางโทรศัพท์เท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๗
การฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขัง

ข้อ ๓๗ การจะให้มีการรับหรือรองดรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขังในแต่ละเรือนจำให้เป็นไปตามประกาศกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๓๘ การรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ต้องขัง ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจก่อนและดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าเป็น **“สิ่งของอนุญาต”** ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง เว้นแต่มีปริมาณมากเกินความจำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งมอบแก่ผู้ต้องขังพอประมาณตามความจำเป็นก็ได้ นอกนั้นให้ส่งมอบแก่บุคคลภายนอกผู้ฝากรับคืนไป

(๒) ถ้าเป็นสิ่งของซึ่งมิใช่ **“สิ่งของต้องห้าม”** หรือมิใช่เป็น **“สิ่งของอนุญาต”** แต่เป็นสิ่งของที่ทางการเรือนจำผ่อนผันยอมเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขัง พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขังก็ได้ ถ้าไม่สามารถจะเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ต้องขังได้ให้ส่งมอบสิ่งของนั้นคืนแก่บุคคลภายนอกผู้ฝาก หากไม่รับคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเอาออกไปไว้นอกเรือนจำ และในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่และทางการเรือนจำจะไม่รับผิดชอบในสิ่งของนั้นแต่อย่างใด

สิ่งของที่ไม่ผ่านการตรวจค้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามส่งมอบให้ผู้ต้องขังโดยเด็ดขาด

ข้อ ๓๙ กรณีการส่งมอบสิ่งของหรือการให้นำเอาสิ่งของออกไปจากเรือนจำหรือการงดรับฝากสิ่งของตามข้อก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้บุคคลภายนอกผู้ฝากทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕

พันตำรวจเอก สุชาติ วงศ์อนันตชัย
อธิบดีกรมราชทัณฑ์